

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дор. Америка СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0807 / 4-0237 — Тел. У. Н. Союз: ВЕрген 4-1018 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ТРУМАН ПРОПОНУЄ РОСІЇ РОЗЗБРОЄННЯ ПІД КОНТРОЛЕЮ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

Вашингтон, 7 листопада. — У промові, виголошеній з Білого Дому до нації й світу, президент Труман розторожив совєтські ошуканчі мирові гасла і проголосив іменем Америки мирову програму, яка полягає в обмеженні зброєнь або в повному роззброєнні, включаючи й припинення дальшого виробу атомової зброї. Це можна здійснити лише тоді, коли всі держави приймуть засаду повної контролю над виробом зброї Об'єднаними Націями. Покликаючися на угоду з Великобританією й Францією, від себе переслати секретаріатові О. Н. такі саме пропозиції, президент висловив три основні засади цього нового плану, а саме: втримувати постійний інвентар всіх збройних сил і різномірної зброї; в час, коли це буде переведено, випрацювати програму для обмеження збройних сил у пропорції до кількості населення кожної країни; подавати до відома всіх заінтересованих держав фази цієї програми, що буде переводитися в поодиноких країнах.

УСЯ ТЕРИТОРІЯ АМЕРИКИ ЗАГРОЖЕНА ВІД НАПАДУ З ПОВІТРЯ

Нью-Йорк. Секретар флоту Дан А. Кімбал попередив населення Америки, що вся територія Злучених Держав виставлена на напад ворога з повітря і нема тут жадного місця, яке можна вважати за забезпечене. Це сказав він у промові до членів Клубу Крил у готелі Валдорф Асторія. Він згадав, що напад із підводних кораблів належить тепер до такої самої категорії, як і напад з повітря, бо підводними судами можна привезти атомову зброю.

ЗАХІДНО-НІМЕЦЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ВІДКИНУВ ПРОПОЗИЦІЮ ЗУСТРІЧІ З ПІКОМ

Бонн, Німеччина. — Західно-німецький президент д-р Теодор Гойс відкинув вчора пропозицію комуністичного східно-німецького президента щодо їхньої зустрічі та обговорення справи об'єднання країни. Це закінчує першу фазу совєтської кампанії для „об'єднання“ Німеччини, при допомозі якої Москва намагалася перешкодити, або бодай відтягнути справу включення Західної Німеччини в західну оборонну систему.

НЬО НЕ ПІДАСТЬСЯ КОНТРОЛІ ПЛАТЕНЬ

Нью-Йорк. — Деякі 5,000,000 робітників, організованих у Конгресі Індустріальних Організацій, зібрані на конвенції цієї організації, привітали радісно заяву свого президента, Філіпа Моррея, що вони не піддадуться засаді „замороження платень“ і їх контролю так довго, як довго не буде переведена в життя засада контролю цін. Моррей заявив, що правила, оприлюднені Радою Стабілізації Цін, виключають вільні колективні переговори, й тому юнія сталевих робітників вислала повідомлення до ради, що мільйон сталевих робітників зажадає підвищення платні з кінцем поточного місяця. У резолюції К.І.О. сказано, що конвенція не погодиться на неоднакові для всіх заморожування платень або інші несправедливості, що загрожують життєвому стандарту.

НЕЗГОДА МІЖ АМЕРИКОЮ І БРИТАНІЄЮ В СПРАВІ ІРАНСЬКОЇ НАФТИ

Вашингтон, 7 листопада. — Основні різниці між Злученими Державами з Великобританією в поглядах на пропозицію іранського прем'єра Могомеда Моссадеха стали на перешкоді до наладнання британсько-іранського спорору за нафту. Британський міністер закордонних справ Антоні Іден відкинув формулу Моссадеха, яка мала б на меті забезпечити Іран від совєтських впливів в Ірані в зв'язку з цим спором. Іден заявив Ачесону в Парижі, що він не погоджується на цю формулу і буде голосувати проти неї на засіданні кабінету. Американські посередники прийшли до висновку, що кабінет Моссадеха загрожений і тому не поспішають із наладнанням цієї справи. На тому знову терпить іранська економіка, бо там не стає грошей на заплату урядовцям і службовцям у націоналізованих нафтових установах. Британські дипломати вважають, що це спричинить до зміни внутрішнього становища на користь Британії.

ОБИДВІ ВЕЛИКІ ПАРТІЇ ЗАДОВОЛЕНІ НАСЛІДКАМИ ВИБОРІВ

Вашингтон. — Проголошені вчора результати виборів дали привід републиканцям висловити свою радість. Вони додають у них захопту до перемоги при наступних виборах президента. Найбільше задоволені вони виборами чотирьох републиканських кандидатів до Конгресу. Голова Республіканського Комітету Гай Джордж Габріелсон заявив, що це йдеться про красиві справи, там републиканці виходять переможно. Демократи не проголосили жадної заяви, однак поодинокі демократичні лідери кажуть, що тільки один конгресмен вибраний в давнішій демократичній виборчій округі, а інші тільки втримали свої позиції. Вони вказують на втрати републиканців у Філадельфії, які можуть потягнути за собою дальші втрати.

ТРУМАН ХОЧЕ ЗАВЕРБУВАТИ АЙЗЕНГАВЕРА ДО ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ

Вашингтон. — Кореспондент щоденника „Н. Й. Таймс“ Артур Крок довідався, що під час обідньої розмови з ген. Айзенгавером у понеділок президент Труман запропонував йому підтримку його кандидатури на президентства в 1952 р., пригадуючи йому, що він мав це вже раз на думці, а саме на конференції в Потсдамі, в 1945 р. Айзенгавер не прийняв цієї нової пропозиції, яка, очевидно, стосується тільки до номінації Демократичної партії. Він не відкинув її рішуче, тільки згадав, що він має деякі погляди на внутрішню американську політику, відмінні від поглядів Трумана. Йдеться головним про робітничу політику та про становище до закону Тефта-Гартлі. Крок запевняє, що ці вісті є певні, бо походять від людини, яка може це знати. Він навіть пропонує перевірити їх шляхом публічного інтерв'ю з Білим Домом, однак безумірно. Тому він викидає рішучого заперечення цієї вістки.

В АМЕРИЦІ

- Підроблені бонди приватного підприємства Сітис Сервіс Компані, вартістю \$ 1,000,000 викрадено Федеральним Службем Вьюро в Нью-Йорку. За це арештовано трьох людей, коли вони хотіли продати бонди по десятих цін.
- Більшість 16 голосів вибраних посаджених місця Нью-Гейвен, у стейті Коннектикат. Це републиканець К. Селентано. Він дістав разом 34,287 голосів.
- Вивчають зміну погоди в шахті глибиною 686 стій в Арізоні. Академія Наук перетворила воду пару в цій шахті на хмару і переводить там відповідні досліди.
- Перестав дихати на 45 хвилин десятирічний хлопчик Чарльз Сріклянд з Колумбус, у стейті Огайо. Після одностайної операції його привели до життя. Він був поточений авто.

ЧЕРВОНІ ЗМІНИЛИ СВОЄ СТАНОВИЩЕ НА ПЕРЕГОВОРАХ В КОРЕЇ ПРОПОНУЮТЬ ВСТАНОВИТИ „ТИМЧАСОВУ“ ДЕМАРКАЦІЙНУ ЛІНІЮ ПІД ЧАС ПЕРЕГОВОРІВ

Токіо. — Комуністична делегація на мирових переговорах в Панмунджоні змінила вчора своє становище та запропонувала створити „тимчасову“ демаркаційну лінію під час переговорів, яка могла б бути відповідно „виправлена“ після закінчення розмов. Ця пропозиція вже більше зближена до альянтських вимог, хоча й не цілком їх задовольняє. Дотеперішнє становище було таке: Альянти домагалися, щоб справу демаркаційної лінії відкласти та перейти до обговорення інших передумов перемир'я, погоджуючись тільки принципово, що демаркаційна лінія буде встановлена на лінії фронту в день підписання перемир'я. Комуністи відкидали цю пропозицію, підриваючи, що альянти хотіли б в той спосіб „відкрити двері“ до наступу під час переговорів військовою силою встановити таку лінію, яка їм найбільше відповідала. Альянти зі свого боку не погоджувались на домагаючи комуністів, щодо негайного встановлення демаркаційної лінії і перемир'я вже під час переговорів, вважаючи, що це дало б комуністам можливість продовжувати в безконечність самі переговори та вміжчасі безкарно і без будь-якої протипації з альянтського боку розбудовувати свій фронт і приготуватися до нової агресії. Теперішня комуністична пропозиція є компромісом, але тільки формою, бо встановлення „тимчасової“ демаркаційної лінії на теперішній фронтів лінії відбило б альянтам можливість продовжувати в день підписання перемир'я. Комуністи відкидали цю пропозицію, підриваючи, що альянти хотіли б в той спосіб „відкрити двері“ до наступу під час переговорів військовою силою встановити таку лінію, яка їм найбільше відповідала. Альянти зі свого боку не погоджувались на домагаючи комуністів, щодо негайного встановлення демаркаційної лінії і перемир'я вже під час переговорів, вважаючи, що це дало б комуністам можливість продовжувати в безконечність самі переговори та вміжчасі безкарно і без будь-якої протипації з альянтського боку розбудовувати свій фронт і приготуватися до нової агресії. Теперішня комуністична пропозиція є компромісом, але тільки формою, бо встановлення „тимчасової“ демаркаційної лінії на теперішній фронтів лінії відбило б альянтам можливість продовжувати в день підписання перемир'я. Комуністи відкидали цю пропозицію, підриваючи, що альянти хотіли б в той спосіб „відкрити двері“ до наступу під час переговорів військовою силою встановити таку лінію, яка їм найбільше відповідала.

ПРИПИНЕНО КОМУНІСТИЧНІ АТАКИ НА ФРОНТІ

Токіо. — Комуністичні війська на західному секторі корейського фронту вчора були змушені припинити свої дальші атаки на альянтські лінії. Нові спроби комуністичних атак під час ночі були вже без трудно відбиті альянтами. Причиною припинення дальших комуністичних атак вважається головною величезні втрати, що їх зазнали червоні впродовж останніх трьох днів. Уже вчора альянти тільки натуральними відділами відбили від комуністів деякі позиції, що їх раніше червоні були здобули величезними зусиллями і жертвами. В альянтських колах вважають собі кількадеву атак комуністів та західному фронті бажаним недопустити альянтів до захоплення Каесонгу, за який йшов спір на мирових переговорах. На інших секторах фронту військові дії були обмежені вже майже виключно до натуральних атак між ними. Поліпшена погода вможливила вчора вже теж нормальну акцію альянтської авіації, що продовжувала звичайне вже бомбардування воєнних об'єктів, зокрема комуністичних шляхів у ворожому замілі.

ЕВРОПЕЙСЬКА АРМІЯ В 1953 РОЦІ МАТИМЕ 1,290,000 ВОЯКІВ

Париж. — Альянтська європейська командування приготувало план організації європейської армії, що складатиметься з військових контингентів шістьох країн та яка до кінця 1953 року матиме 1,290,000 вояків. Плани передбачують 43 т. зв. національних контингентів, кожний з яких складаватиметься з 30,000 вояків, в тому числі 12,000 фронтовиків і 18,000 резерви. Франція сама має дати 14 таких контингентів, Італія і Західна Німеччина по 12 кожна, а Бельгія, Голландія і Люксембург разом мають виставити 5 контингентів. Це загальний план, в якому ще закладаються до обговорення і вирішення поодинокі політичні, господарські та фінансові проблеми.

РАДИКАЛЬНЕ ЗМЕНШЕННЯ ІМПОРТУ МАЄ РЯТУВАТИ ГОСПОДАРСТВО БРИТАНІЇ

Лондон. — Новий британський канцлер скарбниці вчора заповів, що консервативний уряд прем'єра Черчила задумує привести лейбурістами „майже до банкрутства“ господарство країни рятувати насамперед радикальним зменшенням імпорту, переважно харчових продуктів з європейських країн. Передбачені бюджетом видатки на імпорту мали би вийти 3,620,000 фунтів стерлінгів; консервативний уряд планує зменшити їх тепер на 350,000,000 фунтів. Це рішення означає не тільки нові харчові обмеження в Британії, але воно матиме далекойдучі наслідки теж для господарств європейських країн, зокрема Франції.

11 БІЛО-РОСІЙСЬКИХ ЕМІГРАНТСЬКИХ ГРУП УЗГІДНИЛИ „ПЛЯТФОРМУ“

Нью-Йорк Таймс з 8-го листопада подав таку інформацію з Бонн, Німеччина: — „Провідник одинадцяти російських емігрантських організацій, на закінчення своїх 5-денних нарад у Вісбаден, договорились сьогодні щодо політичної платформи після повалення Сталінського режиму в Росії... Організації порозумілись щодо політики відносно Совєтського Союзу в 34-ту річницю революції в 1917 року...“ — Таймс стверджує, що між цими групами ще існують великі розбіжності, але досягнуто порозуміння в таких двох „найголовніших справах“ загальної програми: 1. Емігрантські групи признають право всіх народів Совєтського Союзу вільно вирішити свою політичну долю при допомозі плебісцитів або вибору конституант, та право російського народу вирішити демократичним процесом питання, чи нарід Совєтського Союзу має виступити із союзу, чи залишитися в ньому. — 2. Вei землі, захоплені совєтською диктатурою впродовж другої світової війни або окуповані силою після неї, мають бути повернені народам тих країн та має бути визнана їх суверенність.“ — З повідомлення виходило б, що наради відбулися з ініціативи Американського Комітету Визволення Народів Росії, що в них взяли участь представники з Нью-Йорку, Парижу, Анкари, Мюнхену та Штутгарту.

ЗИМА В АМЕРИЦІ. Впродовж останніх днів планічну частину нью-йоркського та інших стейтів вкриває густа верста першого снігу, утруднюючи комунікаційний рух та справляючи радість дитворі.

ЗАХІДНІ АЛІАНТИ В О.Н. ПРОПОНУЮТЬ КОНТРОЛЮ ОЗБРОЄННЯ

Париж, 8. листоп. — Представники Злучених Держав, Британії і Франції повідомили вчора, що вони внесуть до Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй спільну резолюцію, пропонуєючи Совєтському Союзові далекойдучу програму обмеження і контролю озброєння, в заміну за совєтську співпрацю в розв'язці головних спірних проблем між Сходом і Заходом. Першим кроком в пропозиціях західних великодержав передбачується переведення докладної статистики всіх збройних сил та їх озброєння, включно з атомовою зброєю, в усіх країнах. Уряди цих країн мали б в означеному часі передати Об'єднаним Націям звітний і вірний звіт із стану збройних сил та озброєння і зброєвої продукції. В Об'єднаних Націях мала б бути створена окрема комісія, що мала б право перевірити правдивість і точність тих звітів. — Тоді, на підставі так одержаних і перевіренних інформацій, для кожної країни мало б бути встановлене відповідне обмеження так кількості збройних сил, як і їх озброєння. — Контролі ОН підлягали б тоді теж дальші військові програми кожної країни. Ці пропозиції трьох західних великодержав виявлено вчора кілька години перед виступом президента Трумана, який теж в своїй промові загальною накреслив цю далекойдучу програму роззброєння, вважаючи її тим — „легшим шляхом“ до миру, але рівночасно заповідаючи, що коли б Совєти тих пропозицій не прийняли, то західні країни рішені добитись миру теж „твердим шляхом“. Проголошені загальні альянтські пропозиції будуть ще докладно обговорені представниками трьох великодержав. Ці висноски започаткує вже правдоподібно сьогодні державний секретар Ачесон на пленарній сесії Генеральної Асамблеї. Теж сьогодні або завтра буде передана секретаріатові відповідна резолюція, щоб цю справу поставити на порядок нарад Асамблеї. Важливість цих пропозицій для альянтів позначається їхньою вимогою, щоб відповідні комітети Генеральної Асамблеї почали розгляд цієї справи перед всіма іншими. Уже в першому альянтському проголошенні сказано виразно, що здійснення запропонованої ними програми узаємність від совєтської співпраці в розв'язці цілої низки інших східно-західних суперечностей, насамперед від привернення миру в Корей, поладження справи Німеччини та розв'язки інших проблем.

СОВЕТИ ВИДВИГАЮТЬ СПРАВУ ЧЛЕНСТВА ЧЕРВОНОГО КИТАЮ В ОН

Париж. — Голова совєтської делегації на сесії Генеральної Асамблеї, міністер закордонних справ Андрей Вишинський, висловив вчора формальну резолюцію, домагаючись включення в порядок нарад Асамблеї теж на теперішній сесії справи членства комуністичного Китаю в ОН. Своєю резолюцією Вишинський мотивує тим, що Китай, мовляв, не має в ОН свого власного заступництва і це є порушенням його прав, як суверенної нації. Сподіється, що до справи Вишинський включити теж як одну з головних в своєю програмі промову на сьогоднішній або завтрашній пленарній сесії.

ВИБРАНО ГОЛОВИ КОМІТЕТІВ В ДРУГОМУ ДНІ НАРАД ОН

Париж. — Другий день нарад Генеральної Асамблеї ОН майже в цілості був заповнений вибором голів поодиноких комітетів. При цьому звертається увагу, що вибори пройшли далеко згідливіше, ніж це траплялося на попередніх сесіях. Головою найважливішого Політичного комітету вибрано норвежця Фінна Моа. Головами інших комітетів вибрано: Господарський і фінансовий комітет — сімьєць Ван Байтгажкон; Соціальний, гуманітарний і культурний комітет — п-ні Ана Фігероя, представниця Чіле; Протекторатний комітет — домініканець д-р Макс Генрікес-Уррена; Адміністративний і бюджетовий комітет — канадєць Томас Стон; Правний комітет — поляк Манфред Ляхс. Головою самої Асамблеї вибрано попереднього дня і ним є мексиканець д-р Льюїс Паділья Нерво.

ЮГОСЛАВІЯ ЗАПОВІДАЄ АНЦІЮ ПРОТИ СОВЕТСЬКОЇ ЗАГРОЗИ ДЛЯ МИРУ

Париж. Югославські представники в Об'єднаних Націях заповіли, що вони внесуть на порядок нарад Генеральної Асамблеї формальну скаргу проти Совєтського Союзу та чотирьох його сателітів: Алябанії, Болгарії, Румунії і Мадярищини, обвинувачуючи їх в „агресивному натискові“ на Югославію і тим самим в загрозі для світового миру. Тим самим, Югославія думас перебрати на теперішній сесії Генеральної Асамблеї ініціативу в дипломатичній акції проти Совєтського Союзу. Це рішення внісено в Білгороді тільки після дбайливого обміркування. В дипломатичних колах добувають такі загальні мотиве за цим югославським рішенням: 1. Югославія хоче і рішена видвинути на міжнародну арену недвозначні прогнози Совєтського Союзу проти режиму маршала Тіта; 2. На випадок можливої кризи, що легко може перемінитися у воєнний конфлікт з уваги на совєтські та сателітські провокації на югославських кордонах, Югославія хоче забезпечитися та мати цю справу, підтриману більшістю інших членів ОН, на порядку Генеральної Асамблеї. Югославську делегацію в Парижі очолює міністер закордонних справ Едв. Карлєдєж.

В СВІТІ

- Про широку закреслий бунт проти Москви в Чехословаччині повідомлено з поінформованих джерел радио „Вільна Європа“. В бунт має бути включений теж „випитий“ вже міністер закордонних справ В. Клемєнтіс.
- Комуністично-корейський заступник міністра закордонних справ, Пик Тонг Чо, мал „згинувти в акції“ під час виконуваних важливого обов'язку — повідомляла комуністично-корейська радіосистема.
- В Москві та в інших столицях совєтських „республік“ відбулися великі військові паради з нагоди річницю жовтневої революції. Промови підкреслювали „силу і непереможність“ совєтської армії. В парадах в Москві Сталін цим разом не брав участі.
- Коштом 5,000,000 доларів побудували Совєти свою нову амбасаду в східному Берліні, вступили до неї вчора перші західні представники.
- До низки ударів між комуністами і поліцією дійшло в останніх днях в Сирії і Лівані.
- Грецькі воєнні моряки беруть участь в нових великих воєнних справах американської флотії на Зердземному морі.

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893 Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Table with subscription rates: PEREDPLATA (one year \$10.00, six months \$5.25, three months \$2.75) and SUBSCRIPTION RATES (one year \$10.00, six months \$5.25, three months \$2.75).

Address: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПО ВИБОРАХ

Американці виявляють найбільше зацікавлення виборами головно в тому році, коли мають вибрати президента держави. Це нездорове явище, бо на ділі кожні вибори заважають у певній мірі на долі країни, на її змагання до кращого й вільнішого життя, побудованого на справедливості й рівності, на засадах етики й моралі.

Напередодні виборів писав Нью Йорк Таймс про легковажне ставлення великої частини американського народу до виборів як „національну ганьбу”, визнаючи одверто, що під тлом оглядом „ми недосконала демократія”. Батьки Американської Конституції добре дбали, щоб влада цієї країни була в справжніх руках народу.

Як питати, чому хтось не голосує, то звичайно чуємо такі відповіді: Та без мене обійдеться! Шкода труду, бо хто б не виїхав, усе залишиться по-старому. Себто, залишиться надалі й зв'язок політичних машин з рекетирями та злочинцями, залишиться підкупство і т. п.

Таких прикладів можна б навести більше, а всі вони можуть послужити доказом, що коли нарід хоче порядку, то його може мати. Треба тільки хотіти сповнити сумлінно свій громадянський обов'язок.

Та добре хоч те, що справу участі в виборах поставлено тепер дуже серйозно, пропагуючи навіть у школах потребу виконання цього обов'язку. На нашу думку, ситуація зміниться, як тільки почнуть збільшуватися податкові тягари, спричиняючи повсютською агресією чи страхом перед нею.

О. Ген МІСТЕРІЯ „СТРАСТІ ХРИСТОВІ” У ВИКОНАННІ ПРОКАЖЕНИХ

Проказа!.. В людській мові нема іншого слова, що містило б у собі стільки страждань, упослідженості й безнадійності, як назва того кошмару, від якого більшу частину населення земної кулі дліють віки давнини. В країнах старої цивілізації вислів „прокажений” давно ставив своє конкретне значення і вживався здебільша, як гіперболічний зворот на означення страшної небезпеки або останньої ступеня морального упадку.

ПЕРЕД МАНІФЕСТАЦІЄЮ В НЬО ЙОРКУ

Заповіджена на найближчу неділю українська маніфестація в Нью Йорку набрала окремого значення з різних причин. Правда, подібні маніфестації влаштовуються тепер в багатьох більших і менших українських громадах, але метрополія Нью Йорку завжди надає, або щонайменше повинна надавати „тону” і на неї звертають певні чинники більшу увагу.

Маніфестація в Нью Йорку влаштовується — згідно з рішенням і проголошенням окремого Маніфестаційного Комітету — проти всіх родів російського імперіалізму, для підтримки американських оборонних зусиль та в обороні і на допомогу визвольним змаганням українського народу.

Зовнішні — політичні значення цієї маніфестації з безсумнівно велике. Тут, на великому американо-українському форумі виступлять видатні американські представники: голова Республіканської партії Габрієлсон, професор міжнародного права на Єльському університеті та автор міжнародної конвенції проти народоубивства д-р Лемкін, член ДП Комісії Едвард О'Коннор, професор Колумбійського університету та відомий американський знавець східноєвропейських справ Філіп Моєлі.

Цілі маніфестації будуть з'ясовані в резолюціях. Згідно з дотеперішнім перебігом нарад в Маніфестаційному Комітеті, цілі коротко такі: 1. Підкреслити підтримку та солідарність американських українців з об'єднаними зусиллями Злучених Держав та очолюваною ними визвольної світу; 2. Виявити солідарність з недавнім твердженням державного секретаря Ачесона щодо історичної тягlosti російського імперіалізму, коліс білого і тепер червоного та щодо необхідності його імперіалізму припинити; 3. Вказати, що одним з успішніших заходів проти того імперіалізму може бути запропонована в Конгресі резолюція відносно активної американо-української політичної, моральної і матеріальної допомоги визвольним рухам українського та інших поневолених Московією народів.

Багато кривавих імперій уже зникло з поля історії. Прийшла черга і на Російську, але вперті її комуністичні захисники це вірають в перенесення до Москви світового політичного центру та проводу, і їм в унісон, хоч не за комуністичну, а за „федеративну” імперію змагається і керенщина.

Імперський дух керенщини, маскуючись під політичну пристійність американського демократизму, проповідус змодернізоване поневолення, а своїх лідерів одягав в тоги найудосконаленіших борців проти комунізму, й за допомогою

перед загальною рабства, але треба збільшити поневолення. Злочинна конституція Кремля мусить бути знищена а злочинці потягнені до міжнародної судової відповідальності та покарані так як були покарані нацистичні верховоди; 5. Вилі російські емігранти, відчувачи, що червона російська імперія може повалитися, почали у вільному світі — часто при домоносній неорієнтованості і неінформованості а м е риканців велику метушню, пригтовляючи ґрунт для перебарання імперіалістичної спадщини від Кремля та повернути назад колесо історії. Маніфестація має за завдання звернути вільному світові увагу, а Злученим Державам і їх урядові зокрема увагу на цю нову загрозу, що стовідсотково покривається з цілями червоного Кремля. Окремою темою виступів на маніфестації буде справа комуністично-російського народоубивства в Україні.

Це основні і загальні цілі маніфестації, в якій візьмуть участь теж представники майже всіх поневолених Московію національностей. Треба тільки

ШКІДЛИВІ ПЕРЕЖИТКИ

Під Совстами продовжується нищення провідників і прихильників космополітизму. В цей же час за кордонами СС-СР керенщина розгортає наступ проти визвольної боротьби поневолених Росією народів з російським імперіалізмом. Це різні політичні акції — Іхня ж ціль одна. І в цьому найхарактерніше виявляється нерозривність російської імперіалістичної сучасності з своїм минулим.

Розширення і зміцнення Російської імперії крім жорстокості і рик пролитої крові, створило своєрідну романтику, якою захоплювалися генерації, виховані в імперіалістичному дусі. В творенні там століттями художньої літератури та на театральних підніжках виблискують „героїзм” і „кличуть за собою творці і військові мужі імперії. Історики та поети, котрі збагачували духовність імперії, заслужили довгу славу і пам'ять, їм поставлено пам'ятники, на честь їх імен установлені медалі та нагородні як в царській Росії, так і в ССРСР. Живі творці імперії мідно тримаються заповіті і слави мертвих, які залишили своїм сучасникам велику імперську спадщину, збереження і збагачування якої захисники імперії, як там, так і тут на еміграції, вважають цілью свого життя.

Багато кривавих імперій уже зникло з поля історії. Прийшла черга і на Російську, але вперті її комуністичні захисники це вірають в перенесення до Москви світового політичного центру та проводу, і їм в унісон, хоч не за комуністичну, а за „федеративну” імперію змагається і керенщина.

Імперський дух керенщини, маскуючись під політичну пристійність американського демократизму, проповідус змодернізоване поневолення, а своїх лідерів одягав в тоги найудосконаленіших борців проти комунізму, й за допомогою

сподіватися, що український загаль метрополії усвідомить собі велике значення цієї маніфестації і справді маніфестуватиме насамперед своєю масовою участю. Такі маніфестації не відбуваються кожної неділі і не кожного місяця, але якщо вони вже влаштовуються, то вони повинні бути справді доказом української єдності, свідомості і рішучості.

При цій нагоді хочеться звернути увагу ще на один факт, що в американській і міжнародній публічній опінії при всіх таких маніфестаціях рахується кількість прихильників та звертається увагу на їх готовість активно підтримати ухвалені рішення та заяви. Одною з головних цілей маніфестації є домагання, щоб Злучені Держави та інші вільні країни в своїй власній обороні та в своєму власному інтересі дали відповідну моральну і матеріальну підтримку українському визвольному рухові. Нашу моральну підтримку тому рухові ми виявимо масовою участю в маніфестації. Але при цій нагоді ми повинні активно підтримати теж домагання матеріальної допомоги і в першу чергу саме зложити справді щедру пожертву на ту ціль. Тільки тоді успіх маніфестації буде справді великим і повним.

М. В. Дольницький ФЛІРТ АРАБІВ З ССРСР.

Намагання Західних Великодержав змонтувати на Середньому Сході сильну оборонну систему держав проти імперіалізму ССРСР і включити її до загальної оборонної лінії Атлантичного Договору — натрапляють на щораз більш скомпліковані труднощі. Арабський світ, організований в Арабському Союзі, що його очолює Єгипет, ставиться до намагань Заходу з повною повздержливістю та холодом. Арабські держави вимагають перш усього повної самостійності і повного права рішати про власні справи та домагаються закінчення окупації деяких арабських держав. Вибух іранської бочки пороху і початок єгипетських клопотів — відсувають план оборону ліній на Середньому сході ще більше на майбутнє.

В сечах арабів Англія є їх головним ворогом, але Англія — один з головних партнерів Атлантичного договору, що намагається включити Середній Схід до оборонної загальної лінії. Значить — Англія головна перешкода для арабів взяти участь в підготовці оборони світу перед агресивністю червоної імперії.

ЗДА пробують бути посередником в цій замотаній ситуації. Посередництво Америки в іранській справі мало наслідків, причин в цьому дві: перша: Англія зробила велику помилку, що ждала до повного загострення взаємин з Іраном, друге те, що ЗДА з симпатією приглядаються до намагань Ірану бути паном у власній державі. Іранська справа виказала низку розходжень між двома найголовнішими партнерами

лістів на еміграції, вільному людству потрібні справжні люди сучасності, а не вихованці імперіалізму, цілком чужі йому духом і прагненнями, так само як і протилюдний пережиток минулого — російський емігрантський романтизм. Все це належить минулому, і як би його чи на долари чи на рублі не намагались тепер деякі його прихильники воскресити, воно буде тільки шкідливим політиканством, котрого не місце серед вільних людей.

Організаційно політичні шукання керенщини хаотичні і покищо без ознак вибору. Знаючи, що їй нема з чим іти до центральних представництв еміграції поневолених народів (Української Національної Ради, Білоруської Центральної Ради і т. п.), вони вишукують для себе відповідну агентуру серед перевертів еміграційної людності різних національностей. А від того, що вони цих рабів назвуть федералістами, справа ні в якій мірі не змінилась. Та ж Сталін також утворив свій агентурний окупаційний уряд України! Волелюбні ж люди України на еміграції як весь її нарід, з нею співпрацювати не можуть. Українська демократія може співпрацювати лише з правдивою демократією росіян, а з імперіалістами вона буде далі боритись.

В політичних вириваннях і фанатизмі як червоних, так і еміграційних імперіалістів, однію залишається постійним і не- (Продовження на стор. 3-тій)

сподіватися, що український загаль метрополії усвідомить собі велике значення цієї маніфестації і справді маніфестуватиме насамперед своєю масовою участю. Такі маніфестації не відбуваються кожної неділі і не кожного місяця, але якщо вони вже влаштовуються, то вони повинні бути справді доказом української єдності, свідомості і рішучості.

При цій нагоді хочеться звернути увагу ще на один факт, що в американській і міжнародній публічній опінії при всіх таких маніфестаціях рахується кількість прихильників та звертається увагу на їх готовість активно підтримати ухвалені рішення та заяви. Одною з головних цілей маніфестації є домагання, щоб Злучені Держави та інші вільні країни в своїй власній обороні та в своєму власному інтересі дали відповідну моральну і матеріальну підтримку українському визвольному рухові. Нашу моральну підтримку тому рухові ми виявимо масовою участю в маніфестації. Але при цій нагоді ми повинні активно підтримати теж домагання матеріальної допомоги і в першу чергу саме зложити справді щедру пожертву на ту ціль. Тільки тоді успіх маніфестації буде справді великим і повним.

ЗДА пробують бути посередником в цій замотаній ситуації. Посередництво Америки в іранській справі мало наслідків, причин в цьому дві: перша: Англія зробила велику помилку, що ждала до повного загострення взаємин з Іраном, друге те, що ЗДА з симпатією приглядаються до намагань Ірану бути паном у власній державі. Іранська справа виказала низку розходжень між двома найголовнішими партнерами

лістів на еміграції, вільному людству потрібні справжні люди сучасності, а не вихованці імперіалізму, цілком чужі йому духом і прагненнями, так само як і протилюдний пережиток минулого — російський емігрантський романтизм. Все це належить минулому, і як би його чи на долари чи на рублі не намагались тепер деякі його прихильники воскресити, воно буде тільки шкідливим політиканством, котрого не місце серед вільних людей.

Організаційно політичні шукання керенщини хаотичні і покищо без ознак вибору. Знаючи, що їй нема з чим іти до центральних представництв еміграції поневолених народів (Української Національної Ради, Білоруської Центральної Ради і т. п.), вони вишукують для себе відповідну агентуру серед перевертів еміграційної людності різних національностей. А від того, що вони цих рабів назвуть федералістами, справа ні в якій мірі не змінилась. Та ж Сталін також утворив свій агентурний окупаційний уряд України! Волелюбні ж люди України на еміграції як весь її нарід, з нею співпрацювати не можуть. Українська демократія може співпрацювати лише з правдивою демократією росіян, а з імперіалістами вона буде далі боритись.

В політичних вириваннях і фанатизмі як червоних, так і еміграційних імперіалістів, однію залишається постійним і не-

медичної та всякої іншої опіки і взагалі для того, щоб тримати життя хворих на вищому побутовому рівні. Зовнішнім своїм виглядом лепрозорії нагадують звичайні оселі. Кожна родина має своє особне мешкання чи й маленький будиночок і живе своїм окремим життям. Лепрозорії мають своє поле, свою худобу і дріб, коло яких працюють самі прокажені, не тільки для того, щоб зменшити на утримання цих закладів державні видатки, а й для того, щоб хворі мали якусь зайняття та менше думали про своє нещастя.

Однак, є ще одна дуже важлива проблема, котрої не можна розв'язати урядовими законами. Це — питання духовного життя прокажених.

Само собою зрозуміло, що людина, відірвана від світу і приречена на повільну смерть, не може знайти потіхи в буднях змороженого існування, котре являється для неї тугарем. Єдину відраду вона може черпати тільки з поглиблення свого духовного життя, з розбудови свого внутрішнього світу, з віри в безсмертність душі — кротше кажучи, — з онов Хри-

сподіватися, що український загаль метрополії усвідомить собі велике значення цієї маніфестації і справді маніфестуватиме насамперед своєю масовою участю. Такі маніфестації не відбуваються кожної неділі і не кожного місяця, але якщо вони вже влаштовуються, то вони повинні бути справді доказом української єдності, свідомості і рішучості.

При цій нагоді хочеться звернути увагу ще на один факт, що в американській і міжнародній публічній опінії при всіх таких маніфестаціях рахується кількість прихильників та звертається увагу на їх готовість активно підтримати ухвалені рішення та заяви. Одною з головних цілей маніфестації є домагання, щоб Злучені Держави та інші вільні країни в своїй власній обороні та в своєму власному інтересі дали відповідну моральну і матеріальну підтримку українському визвольному рухові. Нашу моральну підтримку тому рухові ми виявимо масовою участю в маніфестації. Але при цій нагоді ми повинні активно підтримати теж домагання матеріальної допомоги і в першу чергу саме зложити справді щедру пожертву на ту ціль. Тільки тоді успіх маніфестації буде справді великим і повним.

ЗДА пробують бути посередником в цій замотаній ситуації. Посередництво Америки в іранській справі мало наслідків, причин в цьому дві: перша: Англія зробила велику помилку, що ждала до повного загострення взаємин з Іраном, друге те, що ЗДА з симпатією приглядаються до намагань Ірану бути паном у власній державі. Іранська справа виказала низку розходжень між двома найголовнішими партнерами

лістів на еміграції, вільному людству потрібні справжні люди сучасності, а не вихованці імперіалізму, цілком чужі йому духом і прагненнями, так само як і протилюдний пережиток минулого — російський емігрантський романтизм. Все це належить минулому, і як би його чи на долари чи на рублі не намагались тепер деякі його прихильники воскресити, воно буде тільки шкідливим політиканством, котрого не місце серед вільних людей.

Організаційно політичні шукання керенщини хаотичні і покищо без ознак вибору. Знаючи, що їй нема з чим іти до центральних представництв еміграції поневолених народів (Української Національної Ради, Білоруської Центральної Ради і т. п.), вони вишукують для себе відповідну агентуру серед перевертів еміграційної людності різних національностей. А від того, що вони цих рабів назвуть федералістами, справа ні в якій мірі не змінилась. Та ж Сталін також утворив свій агентурний окупаційний уряд України! Волелюбні ж люди України на еміграції як весь її нарід, з нею співпрацювати не можуть. Українська демократія може співпрацювати лише з правдивою демократією росіян, а з імперіалістами вона буде далі боритись.

В політичних вириваннях і фанатизмі як червоних, так і еміграційних імперіалістів, однію залишається постійним і не-

медичної та всякої іншої опіки і взагалі для того, щоб тримати життя хворих на вищому побутовому рівні. Зовнішнім своїм виглядом лепрозорії нагадують звичайні оселі. Кожна родина має своє особне мешкання чи й маленький будиночок і живе своїм окремим життям. Лепрозорії мають своє поле, свою худобу і дріб, коло яких працюють самі прокажені, не тільки для того, щоб зменшити на утримання цих закладів державні видатки, а й для того, щоб хворі мали якусь зайняття та менше думали про своє нещастя.

Однак, є ще одна дуже важлива проблема, котрої не можна розв'язати урядовими законами. Це — питання духовного життя прокажених.

Само собою зрозуміло, що людина, відірвана від світу і приречена на повільну смерть, не може знайти потіхи в буднях змороженого існування, котре являється для неї тугарем. Єдину відраду вона може черпати тільки з поглиблення свого духовного життя, з розбудови свого внутрішнього світу, з віри в безсмертність душі — кротше кажучи, — з онов Хри-

